

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

• EDINOST izhaja 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 45 gld., za pol leta 23 gld., za četr leta 1 gld. 25 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri upravnosti in v tržkah v Trstu po 25 kr., v Šentjurju in v Ajdovščini po 2 kr. — Naročnine, reklamacije in inserata prejema Opravilštvo, via Torrente. • Nova tiskarna.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu via Torrente. • Nuova Tipografia: vsak mora biti frankiran. Rokopisi ter posebne vrednosti se ne vracajo. — Izdatki (razne vrste načrtov in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenou; pri kratkih oglašilih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Narodnost in država.

O teh pojmovih se je pisalo uže prav mnogo; razni najboljši državniki so se posebno v zadnjem času mnogo pečali z narodnostno idejo in nje uplivom na državo; ali še dolgo ne bode izvršeno razmotrivanje o ideji, ki je danes edino državotvorna. Zanimivo je, kadar se z enakimi prašanji pečajo učenjaki po poklicu, toda še zanimivejše je to, ako imamo pred seboj bivšega ministra in moža, ki je sam sodeloval pri vladni, katera v enomer računi z narodnostnim prašanjem in kateri iz svojega stališča to stvar preudarja. — Ni še davno, okkar je izšla na Dunaju knjiga »Die Nationalitätsidee und der Staat«, katero je spisal Alfred plem. Kremer, bivši generalni konzul, ud donavske komisije v Galacu, in trgovski minister že v tem ministerstvu, prednik barona Pino-a, v literarnem svetu poznan orientalist, rodoma nemški Štajerc.

Ta knjiga je tako eminentne vrednosti, da je skoraj ne more preizbrisati slovenska žurnalistika, ker ona ima gotovo namen, da vpliva na najviše kroge in da na finejši način, kakor je to navada pri drugih nemških pisateljih, in le od daleč, obsoja sedanje sistemo v Avstriji.

Pri vsem tem pa varuje pisatelj vsaj na videz objektiviteto, in piše tudi o Slovanih treznejše, nego mnogi nemški veliki učenjaki. — Mi hočemo torej v tem članku ozirati se na ono kako važno knjigo, ob enem pa izreči svoje samostalne misli o narodnosti in nje uplivu na državo.

Pisatelj pravi v uvodu svoje knjige, da je imel po svojem poklicu priliko opazovati upliv narodne ideje na razne države, ker je živel mnogo let v azijskem in evropskem Turčiji in tam videl, kako je narodna ideja razjedala ono državo, dokler niso tamna mlada ljudstva razpršila državne lupine in dospela do državne samostojnosti. Ko se je vrnol v Evropo, našel je tudi tam boj za narodnost, kateri je po tekmajočih napakah raznih državnikov postal vedno krutejši in zdaj ta ideja največ vpliva na razvoj držav. Stvar se v zapadnej Evropi prav tako razvija, kakor na Jutrovem, le da jim jemlje zunanjopolitura novešne kulture ono robost, katera se kaže v orientu. V državi, v katerej živi le ena narodnost, tam je močan narodni duh pošpešitelj državne moči in edinstva, ali v državah z mnogimi narodi je narodna ideja uzrok needinosti in nemirov, ker spodriva moč skupne državne ideje in slabša dolžnostni čut do skupne države. — V takej državi vsaka stranka zasleduje kaj druga, tako, da ščasoma mej državljanji zgine pravi pojem o domovini.

Naravno, da se tam, kjer je uže tako daleč prišlo se zmešljavo pojmov, nahajajo taki, kateri misle, da je država molzna krvica, katero more vsak, kateremu je dana prilika, molzti, ali na svojo, ali pa na korist svoje narodne stranke. — Pisatelj pripisuje narodnej ideji največ del gorjesa, s katerim se imajo zdaj bojevali države. — V Avstriji se opazuje od leta 1848. naprej boj proti narodnej ideji, ka-

teri se ni vedno bojeval s pravimi sredstvi; poskušala so se vsa sredstva od skrajne strogosti pa do nagodb, — ali vse to še ni pomirilo duhov, kajti paroksismi nočejo pojnenati.

Kakor slabo se je Angleškej posrečilo, da pomiri svoje Irce, prav tako malo je mogla dosedaj Avstrija pomiriti narodnostna prizadevanja, kajti še vedno divja narodni boj in skoraj je verjetno, da še ni dosegel svojega vrhunca. Pisatelju je bilo dano, ko se je vrnol z Jutrovega, da ta boj gleda z visokega mesta (kakor minister) ali brez vsake strasti in brez predsodka. — Po tej poti je dospel do stalnega prepričanja, in da to prepričanje tudi objavi, bila je njega prva naloga, ko se je odtegnol javnemu živenju. — Se svojo knjigo hoče iz zmedene štrene najti rudečo nit, kolikor je to mogoče; on hoče predočiti narodno idejo od začetka, v njene rasti in njenem razvitku, pa do njene zmage, potem raziskavati njen no-tranjo pravico obstoja, on hoče dokazati, do katere meje je opravičena in kde neha nje veljava ter se mora umaknoti močnejšej ideji.

Pisatelj noče fanatikov spreobratiti, še manj prebrisane kruhoborce in samopridneže prepričevati, da so grešili; on ne išče popularite; le za resnico mn je, ne brigaje se, ako moti kroge onih, kateri hočejo ribariti v kalnej vodi. Resnico pokazati je dolžnost onega, ki stvar ozbiljno in brez predsodka opazuje, njemu je na tem, da primerja dnevne dogodke z učbami zgodovine.

Konci uvoda praša, ako njegova

svaritev kaj pomore in odgovarja, da težko, ker občna strast nadkriljuje glas zmerne in mirne mislečega človeka.

Iz uvoda se torej uže vidi, kam meri pisatelj, da namreč noče obsojati le sedanje sisteme, temuč, da se obrača tudi proti Velikonemcem in proti onej svojati, ki pod kinko narodnosti sleduje najbolj umazano samopridnost.

V prvem poglavju te knjige pod naslovom »Utopia«, dokazuje pisatelj, da se je denes uže marsikaj uresničilo, kar so pred 350 leti državniki in pisatelji imeli za neizvršljivo, za prazno utopijo. Angleški Lordkancelar Thomas Morus, ki je bil leta 1535 obglavljen, spisal je roman pod naslovom: »Utopia«. V tem romanu je mož nariral nek otok, na katerem se je živilo nekako socijalistično, vsi ljudje so enako delali, enako živeli, vse je bilo tako urejeno na onem otoku, da ni bilo nikoli pomanjkanja, posebne naprave so olajšavale občevanje in promet, vse je šlo na lehko.

Pisatelj je v tem romanu nariral neizvršljiv ideal države, zato ga je pa tudi imenoval utopijo. Ali dosti tega, kar je bilo onej utopijnej državi podlaga, postalo je podlaga sedanjim novošegnim državam, še celo to, da je bila ona utopična država osnovana na čisto narodnej podlagi, in kar zadeva socijalno živenje na onem otoku, prav dosti je podobno aspiracijam novošegnih socialistov, katerih ideje sicer popolnoma ne zmagaja, ali državniki se uže denes ozirajo na te ideje in se bavijo z rešenjem socijalizma po mirnem potu.

vs-m višjim šolam, ni še prav spoznala in k srcu vzel, kajti ona pušča ljudske šole v rokah občin, ki ne pozna nih važnosti in ki v časih raje zavirajo nego pa pospešujejo njihov napredek in v rokah slabo plačanih, pa še slabše podkovanih učiteljev.

On zarad tega želi, da bi pripravnica za učiteljice v St. Petru odgovarjala svojemu namenu in odgojevala dobre učiteljice in te naj ni bile uže z namenom tako ohvojene, da služijo le italijanski Slaviji, in da se v Čedadu, kakor sreču, na on-dolnej srednji šoli odpore vsaj ena stolica za slovenski jezik in njega književnost. Saj imajo Francozje tako stolico v Parizu, in v Italiji, kakor je javil Giampoli v nekaj štev. lista Fanfulla, bio je literarno gibanje rusko v zadnjih letih bolj uspešno, nego francosko. Toliko pomilovan pesnik Prati je pisal: »Vsaj iz hvaljenosti bi se moral v Italiji kultivirati ilirske jezike, ker skoraj ni Slovana, kateri ne bi se učil našega (italijanskega) jezika.«

Poslance Vegezzi Ruscalla je uže leta 1868. v ital. parlamentu predlagal ustavovitev stolic za slovenske jezike in je dokazal v mnogih spisih potrebo in korist takih ustavovitev.

Tudi g. Podreka je v »Giornale di Udine« leta 1883. zagovarjal nameravano osnovo take stolice in je pri tistem priliku stavil pršanje:

• Katero mora biti stališče našega polotoka nasproti bodočej velkej Slaviji? Ali prijateljstvo ali sovražno? Najbolje je, da se obrani prijateljstvo, kajti na primer, ruski narod je veliko bolj mirljuben in lož se z njim prijateljsko izhaja, nego z nemškim. Ali v ta namen je prvi pogoj

PODLISTEK.

Italijanska Slavija.

(Dalje.)

Pisatelj sklepa svojo knjigo z odstavkom »alcuni rimedi«. (Nekateri pomočki). V tem oddelku on najjasnej kaže namene njegovega dela o beneških Slovencih. — V tem oddelku smo zvedeli, da je šolski nadzornik, vitez Massone v obširnem poročilu o ljudskih šolah videnske provincije za leto 1882/83 posebno omenil tudi beneških Slovencev in sicer tako-le: »Le nej 36,646 prebivalci 15 občin, raztreseni po Julijskih gorah, še prevladuje slovenski jezik, kateri, kakor več nem: nobene sličnosti z italijanskim jezikom, pa po vplivu šol gine vsak dan bolj iz javnega življenja, posebno v pogledu na trgovino ter kaže, da se polegoma popolnoma zgubi, k ljubu tudi temu, da se v nekaterih krajih vzdržuje z veliko trdrovratnostjo in ga ljudje varujejo, kakor neko posebno dragu zupuščino.«

To oficijalno poročilo govori zadosti o namerah italijanske vlade, eno poudarja, da ima zatiranje slovenskega jezika v šolah in uradih beneških Slovencev uže dober uspeh in mej vrstami se more tudi razumeti, da je italijanskej vladi dosti na tem, da ta slovenski kot, kakor hitro močno poitalijanči. Ali pisatelj zanika, da poje le tako lehko in zanika ob enem tudi potrebo tacega početja. V tem obziru on izraža prav dobro mnenje. On trdi namreč, da so Slovani na tisoč let ohra-

nili svoj jezik tudi tu in tam popolnoma obkoljeni od drugih narodov, kakor v okraju Molisse v dolnjem Italiji, ali ne le to, slovenski jezik v Beneđiji dobiva tudi vedno novo brano od bratov, ki prebivajo prece za hribi in s katerimi brati bodo beneški Slovenci vedno občevali; kendar bo teorej popolnoma uničiti slovenščino mej beneškimi Slovenci, mora poprej uničiti velikansko Slavijo, na katero početje pa niti o tudi ni misli. Ali to uničevanje je tudi popolnoma nepotrebno, ker slovenski jezik v okraju beneških Slovencev ni čisto nič nevaren njega italijanstvu. In res ni bil ta jezik nikoli nevaren, ker dokazana je od starodavnih časov zvestoba slovanska, vedno stanovitna, k ljubu spoštovanje ločitvi po rodu, po jeziku in po zemljah. Nezvestote teh ljudi se tudi v bodoče ni treba dati, ker pripoznamo njihovega materinega jezika povsod, tudi v javnosti, bodo najboljši lek proti vsakemu panslavističnemu prizadevanju, ne pregovoru: »Similia similibus curantur« (po domače: »klin s klinom!«). In ako bi se kedaj drzuola panslavistična agitacija, da seže se svojim delovanjem tudi do beneških Slovencev, pravi pisatelj, potem bomo mi naše Slovence svarili in jim rekli, da imo Slovan ni bilo veino vzvišeno in pobedno, da so njihovi pradедje bili podjarmeni od Avarov, da so bili kadar so planoli v furlanske ravne, poraženi od Longobardov, kateri so jih omejili na bližnjča v gorovju, da so torej bolj gostje (ospiti), a da so se pa po 1000 letnej dobi uže popolnoma vdomačili, in da le zato so si pridobili nekoliko omike in neodvisnosti, in da na vse zadnje se jim bode vedno boljše godilo pod vlado, katera si

da dopovedati o napakah, nasvetovati pri-pomočkov, in katera tudi izvede, kar sprevidi Pisatelj sklepa to svojo ekspektoracijo s tem, da nasvetuje soobstojanje obeh jezikov, ali tako, da je Italijančina vedno oficjalna, slovenščina pa da ostane zasebna vlast ali dedičina okraja, v katerem prebivajo beneški Slovenci. Prav tako je bilo pod beneško republiko, pod katero so se spisavala vsa uradna pisma v italijanskem jeziku, mej tem ko je ljudstvo v svojih domačih in občinskih zadevah vedno le občevalo v slovenskem materinem jeziku. — Ali pisatelj želi, da bi se šlo še dalje in da bi se v ljudskih šolah Italijančina učila na podlagi slovenščine ter s tem zadnja ščisti neologizmov ter dovede v popolno slovenske oblike.

Tako se beneški Slovenci z lehkoto naučijo dobro čitati in pisati dva jezika in znano je, da vsak človek za toliko mož velja, kolikor jezikov zna, in da uže zarad tega ne bi bilo prav, ako bi se slovenščina popolnoma zatrila. Ali zopet pisatelj zahteva, da učitelji tako podnudijo, da materin jezik ne nadkriljuje Italijančine, ampak da učba v obeh jezikih enako napreduje, in da se ima dobro v oku, da je Italijančina uradni, slovenščina pa le privatni jezik. Iz tega se vidi, da je pršanje ljudskih učiteljev bolj važno v slovenskem okraju Italije, nego kadar koli drugod v krajestvu.

Pisatelj potem toži, da se v Italiji pač skrbi za visoke šole, posebno univerze, katere so pod neposrednim nadzorstvom vlade; ali važnosti ljudskih šol, ki so vendar temelj občnega naobrazovanja in prave državljanske odgoje in temelj tudi

Morus je gotovo slutil v svojem angleškem, dobro razvitem narodu moč narodne ideje in nje potrebn upliv na državo, in kar je tistikrat le slutil ter prišteval utopijam, to je danes postala resnica, evropske države se polagoma prevstvarjajo v narodne države. Da se pa dokaze, kako in zakaj je to došlo, treba je ozreti se nazaj v najstarejšo zgodovino.

(Dalje prih.).

Občni zbor polit. društva Edinost.

Na Katinari dne 9. novembra.

(Dalje).

Predsednik postavi prošnjo na razgovor. Oglasil se č. g. Anton Rogač; on pravi, da prečitana prošnja ni le opravljena, temeč tudi silno potrebna, v interesu vede je, da se otroci podučujejo v maternem jeziku, vsa dosedanja pedagogična sistema je naopacna, ker se skoraj več ozira na politične nagibe, nego pa na istinito izobrazbo, ki je najhitre dosegljiva na podlagi materinščine. Prošnja naj se torej pošlje prej ko prej in naj se dobro podpre, pravica naj se vendar uže zgodi.

C. g. Rogačev govor je bil odobravan z burnimi klici: Prav je tako! Čas je itd.

G. Gerdol Ivan, posestnik na Katinari, poudarja potem, da so glede davkov in vojaštva vsi narodi enaki: Ogrji, Nemci, Slovani, zadnji so še največ krv prelivali za milo Avstrijo. Ker so torej pri delu za državo mej prvimi, ako ne prvi, zato bi morali biti še ne prvi, pa vsaj enaki z drugimi, tudi pri skledi, iz katere se delo pravice avstrijskim narodom. Naj se torej Slovencu ne krati pravica, da se more izobraziti v maternem jeziku.

Tudi ta govor je občinstvo burno odobravalo.

Ker se ni nobeden več oglasil za besedo, del je predsednik na glasovanje, ako se ima prečitana prošnja ministerstvu za ukrepanje ali odposlati bez vsake spremembe, kateri predlog se je soglasno sprejel z burnim odobravanjem ter živoklici.

Na to razjasni predsednik g. Naber- goj obseg in pomen druge točke dnevnega reda, ki zadeva prošnjo na mestni zbor, da vsaj uže odpri krivico pri magistratu, de se tam vsa naznanila in uradni dopisi, namenjeni okoličnom, izdelujejo in razpoljujo v Italijanščini, zadnjim popolnoma nerazumljivej, kar je rodilo uže mnogo neprilik in je velika krivica Slovencev, ki so po postavi enakopravni z Italijani itd., konečno povabi tajnika, naj prečita določeno prošnjo.

Tajnik Dolenc prečita potem to le prošnjo:

Slovenski mestni zbor! Uže večkrat je naše politično društvo povzdignalo svoj glas, večkrat je uže prosilo, naj bi mestni urad z okoličnimi poslovali v slovenskem jeziku, kar se to samo ob sebi umeje ne le iz narodnega, temeč tudi iz praktičnega in pravnega stališča: kajti tržaški okoličani so Slovenci, njih materni jezik je slovenski, oni ne umejo ne Italijanščine, ne nemščine. Gotovo pa je glavni namen vsacega razglasa in uradnega dopisa, da

da Italija tu si dobro ravna se svojimi lastnimi Slovani.

Veliki knez Vladimir Monomah je v svojem političnem testamentu svoje slike tako le opominjal: Od načina, kako se ravna v kakih deželi s tujcem ali gostom, odvisno je, ali ti dobro ali slabo govoré o deželi.

In potem najbrže ni daleč čas, v katerem se ustanovi mej Jadranškim in Črnim morjem veliko slovensko kraljestvo in mej tem in Italijo (tako piše sam Slovanom marj prijazni zgodovinar Antonini) so najbrže namenjeni Slovani I-tre in Furlanije, da postanejo neku vez, katera bodo vezala Italijansko in slovensko kulturo in spoji civilizacijo novo latinskih ljudstev z ono podonavskih ljudstev.

Tako g. pisatelj, kateri nadalje meni, da se to prijateljstvo se Slovani najboljše pripravlja, ako Italija v svojej zemlji pusti razvijati se malemu ožljomku slovenskega naroda, iz katerega, ako ne drugo, bodo lehko jemala mnoge, vedno bolj potrebne zastopnike Italijanskog kraljestva pri tolikih in vsak dan vajnejših slovenskih ljudstvih.

Ako pa Italija postane neprijateljica Slovanom, potem bodo beneški Slovenci, aka ohrajeni in odgojeni v maternem jeziku, še bolj koristni Italiji, kajti po njih se bo ložje preiskovala ogromna Slavija, katero so oni uže v starih časih tako radi pohojevali, oni bodo za Italijo najboljši ogleduh. V miru in v vojni bi mogel torej služiti slovenski element Italiji, in prav ta Italijanski slovenski element, dobro razvit, služiti bi mogel tudi kakor najboljše sredstvo za razširjenje Italije.

(Dalje prih.)

strankam naznanja take zadeve, ki imajo eno ali drugo stran toliko važnosti, da morajo stranke dobro razumeti, kar se jim naznanji in da trpe interesi strank, aka omenjenih razglasov ali dopisov ne umejo.

Kako pa je mogoče, da stranke umejo, kar jim mestna oblastnja piše, aka ne umejo jezik, v katerem jim zadaja dopisuje.

Ali ne le, da je sedanje občevanje magistrata z okolico nepraktično in škodi okoličanom glede njih gmotne koristi, ono je tudi razčlivo, ker prezira njihove za vero najavitevje čute, to je njihova narodnost, in na posled je tako postopanje magistrata tudi nepostavno, kajti toliko temeljni zakon naše države in osobito §. 19 te postave, kakov tudi ukazi osredne viade jamčijo okoličanom pravico, da zahtevajo od mestne oblastnje, da ž njimi posluje v materinem njih jeziku.

Znano je, da vse c. kr. oblastnje v Trstu, posebno pa sodnje, sprejemajo in tudi rešujejo v tem jeziku slovenske vloge, znano je nadalje, da povod po Avstriji, kjer prebivati dve priznani narodnosti, velja načelo, da sta oba deželna jezika v uradu in šoli enakopravna, in ako iščemo analogije za Trst, kakor avstrijsko deželo, najdemo jo prav blizu, na Goriškem. Tudi tam prebivata dva naroda, toda goriški deželni urad občujejo se slovenskimi županijami in se slovenskimi strankami sploh le po slovensko. in vendar se ne da tajiti, da goriški Italijani ne ljubijo svoje narodnosti vsaj toliko, kakor tržaški.

Povod, kjer prebivajo Slovenci, priznavajo jim, da imajo pravico, da se poslužujejo svojega jezika v uradu in šoli; le v Trstu se dela neka izjema, ki bi skoraj dala sklepati, da tukaj nismo pod eno in isto temeljno postavo, pod katero so vsa druga avstrijska ljudstva; le tukaj se mestni in deželni uradi k ljubu vsem postavam, vsej pravici Slovencev, ustavlja pripoznajujo druge deželne narodnosti, druga deželna jezika.

Ker pa živimo v pravnej državi, ta izjema vendar ne more in ne sme trajati, in žalostno je, da se v merodajnih krogih še dosedaj ni mislilo na to, kako zadostiti čutu za pravo in za človečanstvo. Tako preziranje svetih pravic naroda, ki se popoloma zaveda svoje narodnosti, in katerega je tudi sam mestni zbor po nekoliko uže pripoznal, ko je namreč okoličanom dovolil slovenske Šole, ne more roditi dobrega sadu, krivo je tudi dosti, da mej okoličan in mestom ne veda tista vzajemnost, katera bi bila dobra in potrebna glede občne koristi mesta, oziroma dežele. Tudi je velika nedoslednost v tem, da se okoličanom pripoznava njih materni jezik v šoli, v uradu, to je deželnem in mestnem uradu pa ne; saj je eno pripoznanje skoraj neločljivo od drugega.

Uže mnogokrat in posebno pred 6. leti se je polit. društvo pritožilo v tej zadevi na mestni zbor in prosilo, naj bi ukazal mestnim uradom, da z okolico občujejo v jeziku okoličanov, a ker se to vendar ni zgodilo in je slavni zbor pravilne zahteve okoličanov le vedno odbival in preziral, zato je naše društvo v letu 1876 pritožilo se c. k. namestništvu in to je pritožbo rešilo v zmistu, da imajo okoličani vso pravico, zahtevati, da jim magistrat dopisuje slovensko ter da smejo odbivati italijanske dopise. Zgodilo se je potem, da so nekateri okoličani v resinci odbivali italijanske dopise, znano je celo, da so odbor »Etnost« in nekateri okoličani vrnoli magistratu italijanske plačilne naloge, češ, da jih ne umejo, in akoprem je šlo za izterjatev neke globo, rajše je magistrat popustil nadaljnje izterjevanje, nego da je pisal slovenski.

Stvar je torej očvidna: magistrat sleduje politične svrhe in uprav zarad tega ne postopa nepristransko, kakor to pravica in postava zahteva, on žali narodni čut okoličanov in dela s tem tudi proti njihovim koristim, ker premnogokrat se je zgodilo, da so stranke imela zgubo, in da so prišle v kazen le zarad tega, ker niso razumele razglasov in dopisov magistratov.

Gledē na vse te občno znane in od mnogih strani grajane nedostatnosti je sklenil občni zbor polit. društva Edinost v Katinari dne 9. novembra, da pošlje veleslavnemu mestnemu zboru to očitovanje in ob enem prošnjo, da vendar uže v javnej seji sklene, da imajo mestni uradi se Slovenci okolične občevati le v slovenskem jeziku ter veleslavnemu županstvu naroči, naj v ta namen potreben učini.

Trst, 9. novembra 1884.

Predsednik: Tajnik:
N a b e r g o j . D o l e n c .
(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je 11. t. m. brez promembe sprejel izvenredne vojaške potrebuščine.

V odseku ogerske delegacije je odgovril Kallay na razna pršanja zastran bosniškega proračuna; opravičeval je potrebo ogledovanja čet, ker se tu pa tam še kažejo roparske, če tudi majhne čete, govori o jako ugodnih nabornih razmerah, omenjal lojalnega vedenja Črnejore, zagotovil, da bo pršanje glede ustanovitve pravoslavnega vikarijata v Banjaluki pred očmi imel, kazal na to, da so se potreben uradi uže skoraj povsod ustanovili ter izrekli prepričanje, da boste zasedeni deželi v malo letih troške sami lahko nosili. Potem se je proračun sprejel z neko nebitveno promenbo.

Avstrijska delegacija je 12. t. m. brez promembe sprejela predloge skupnega finančnega ministertva in najvišjega računstva, potem carino in proračun ministerstva za zunanje zadeve ter redne troške za vojašto. Poročevalec Hübner je naglašal priateljske razmere med Avstrijo in Rusijo. Poslanec Greuter je navel dva primerljaja, da je nedavno na Tirolskem dva častnika obsojili častno sodišče k zgubi nju častne stopinje, ker nista hotela sprejeti dvoboja. Govornik se je sklicaval na državne temeljne zakone, na prisego pred praporom in na določbe vojaškega kazenskega zakonika, ki obsojajo dvobojo, ter vprašal, kako se more kdo kaznorati, ki se ravná po zakonu. Vojni minister je odgovoril, da dvoboja ne obsoja le zakon, temeč vsak izmej nas, ali pred sodki so taki, da se dvoboja ne more zatreći, minister o tem ne moreč storiti, ker bi prišel v nasprotje z načini vseh častnikov.

Ogerska delegacija je 13. t. m. sprejela proračun finančnega ministerstva in održala racunski sklep za leto 1882.

Vnanje dežele.

Italijanski državni zbor je sklican na 27. t. m.

Nemški državni zbor je sklican na 20. t. m.

Nemška vlada v zadnjih časih tako pažljivo obrača oči na zunanje države in dežele. Znano je, koliko je je ležeče na naselbinah v zapadnej Afriki. Zdaj nastavi tudi v Belgradu in Teheranu poslanca, v Kaptovnu za južno Afriko generalnega konzula, potem več konzulov v drugih važnejih primorskih krajih.

Bolgiški državni zbor se je 11. t. m. odpril brez prestolnega govora.

Na Francoskem se anarhisti tudi precej živo gibljejo. Ne mine teden, da ne bi se o njih slišalo. 11. t. m. je v Montceau-les-Mines 39 biš policija preiskala in zaplenila več pisem neke tajne anarhistične družbe.

Angleška spodnja zbornica je 12. t. m. sprejela predlogo v volilnej predrugačbi v tretjem čitanji.

Pri banketu angleškega lordmajorja 11. t. m. je govoril Granville o zunanjih politiki in rekel: Francoska in Kitajska veste, da je Angleška vselej pripravljena med njima posredovati, a doslej ni nobena teh držav posredovanja želeta. Angleška bi tudi vesela bila, ako bi katera druga manj udeležena velevlast za mir se potegnola. Granville se nadeja, da Wolseley ne otmele Gordona, temeč da tudi stalno vlado v Sudanu ustanovi. Northbrookovega poročila o egiptovskih financah še ne more objaviti, ker še ni kabinetu predložen. Angleška je radovljeno in brez zavida sprejela konferenco, tik-jačo se dežel ob reki Kongo, ter je vesela, da ste Nemčija in Francoska o tem pršanji složni.

Konference zarad dežel ob reki Kongo se udeleže vse države po svojih zastopniških pri berolinkem dvoru, le Rusija pošlje druzega zastopnika, ker je knez Orlov, zastopnik pri nemškej vladi, bolan. Portugalska vlada je vsem zastopnikom poslala dolgo tiskano spomenico, po katerej soditi, hoče ta vlada svoje pravice na omenjene dežele utrditi.

Iz Sudana je zopet polno novic, ki se ne ujemajo. Nordd. Allg. Ztg. potrjuje po poročilih, katera je dobila naravnost iz Kaire, da je Kartum padel in da je Gordon ujet. — Minister Ferry pa je 13. t. m. v francoskem ministarskem svetu predložil poslanice, po katerih je bil Gordon na poti v Kartum (Berber) ustreljen. — V Angleš-

kej spodnjej zbornici pa je Fitzmaure izjavil, da vlada ni dobila nobenega potrdila o vesti, da je bil Gordon ustreljen. Le francoski konsul je to zvedel; on je včeraj Beringu povedal, da je skoz Kosovo in Suskim zvedel, da je Kartum padel in bil Gordon ustreljen. Ali zdi se, da je to le ponovitev poprejšnje vesti. — «Agence Havas» pa poroča iz Kabire: Dongola je v nevarnosti; vest se širi, da Wolseley ostane v svojih posicijah, dokler ne dobí novih ukazov iz Londona. — V včerajšnji ponodnej seji pa je angleška vlada potrdila, da je Kartum od vseh strani zaprt, da pa nobenega poročila ni, da bi padel bil.

S francosko-kitajsko vojišču se iz Hongkonga 12. t. m. poroča v «Bureau Renter»: Kitajski vojaki so francosko vojsko v Kelungu napadli, a bili so z veliko zgubo odgnani. Francozi so malo trplji. Francozi so Kitajcem vzeli kanonico «Feihor».

«Agenzia Stefani» poroča iz Shanghaja: Italijanski misjonarji so prosili italijanskega zastopnika za varstvo; on se je obrnil na Tsung-li-Jamena, da bi se z italijanskimi misjonarji v vojni ravnalo takoj, kakor s podaniki neudeležene države, in naj bi jih varoval kitajske gospose. Kitajska vlada je zagotovila italijanskemu zastopniku, da je za varstvo italijanskih misjonarjev poskrbel.

V severno ameriških državah je pri volitvah sreča hrbet obnola kandidatu Blaine ter se nasmljala Clevelandu. Poslednji je nazadnje vendar le zmagal v Novem Jorku. 4. decembra se zbera volilni možje v glavnih mestih posameznih dežel in pošljejo glasovnice pod pečatom v Washington in 4. marca 1885. se novi državni načelnik naseli v belej hiši v Washingtonu. V Ameriki je četrto stoletje gospodarila v državnom gospodarstvu velika spridenost; redki so bili uradniki, katerim je bilo kaj ležeče na poštenju in državnej blagosti, skoraj vsi so bili podkupljivi ter so državo in ljudstvo imeli le za molzno kravo; zato je velika sreča, ako bodo izvoljen Cleveland, ki je prav poštenjak ter ima došlo volje in poguma, da pometi smetljako iz državne uprave.

DOPISI.

Iz Gorice, 14. novembra. — Danes zjutraj je bila pri tukajnem okrožnem sodišču konečna obravnava proti E. Makucu in Antonu Fitzu, zaradi motenja javnega miru, ko je namejvalo «Slovensko bralno» in podporno društvo blagosloviti svojo zastavo. Fitz je bil zatožen, da je Makuc-a z denarjem podkupil, da nabira ničvrednih ljudi, ki bodo na dan blagoslovljaja zastave bralnega in podpornega društva v Gorici, to je 5. junija t. l. demonstrirali proti Slovencem ter kričali: «Eviva Gorizia italiana, merda agli Slavi». Vitez dr. Pajer in dr. Nardini sta zagovarjala zatoženca tako, da ju je sodišče oprostilo. Ali državno pravdništvo je vložilo protest proti tej razsodbi, in to po vsej pravici.

Zadnjo nedeljo popoldne je nastal ogenj pri nekem kmetu Via Leon, ter je unišil dva bleva. Nevarnost je bila velika, ali pogum naših gasilcev je v 3 urah ogenj pogasi. Kmet je bil za vse zavarovan.

Naša čitalnica priredi jutri zvečer veselico s plesem.

Iz srednje Istre dne 11. novembra. (Izv. dopis). [Pobrki]. V Ljubljani, v glavnem gradu Slovenije so nadpis na ulicah

essere sempre, (il clero) qualmente e chiamato a tutelare e promuovere possibilmente anche il bene materiale dei propri fedeli. (Zavedna (duinovščina), kakor je bila vedno, kadar je treba braniti in povzdigovati tudi gmotne koristi svojih verub). Ali bi ne bilo na mestu prašanje: kako se slagajo te besede okrožnice s pokaranjem in kaznovanjem lanskog leta, ko je šlo tudi za gmotne največe koristi ubozega ljudstva? Strah je vrag, govore Istrani.

Take in enake, še hujše se godé v našej Istri v stoletju napredka.

Domače in razne vesti.

Nadvojvoda Karol Ljudevit se je zadnjo sredo zjutraj ob sedmih odpeljal po morji v Pulj, kamor je dosegel ob enej popoludne. Tudi tukaj je ogledal oddelki rudegega križa. — Pred odhodom iz Trsta je obiskal še grad Miramar. utrdbu Kresič in Reinektovo viho, katera je v vojnem primerljaji namenjena za okrevojoče vojake.

† VIS. Č. g. **Franjo Gnezda**, bivši učitelj veronauka na c. kr. realni šoli v Trstu, umrl je po dolgem bolehanju včeraj zjutraj v Ljubljani, ker je bival na dopustu. Lenka mu zemljica!

Razpis raznik služeb. V Pulji je razpisano mesto konjedeca: prav tam mesto učitelje za mestni otročji vrt; v Gorici je razpisano mesto enega mestnega stražnika; v Tolminu mesto sodnijskega služnika.

Nevesten dopisnik v velikonočne liste, posebno pa v »Neue freie Presse« in »Grazer Tagesspost« — je o občnem zboru društva »Edinost« zopet prav iztrebil svojo lažitorbo, iz katere je nasul vse polno umazanih obrekovanj na deležnike zборa in na slovenski narod v obči. Pred vsem pravi, da se je fanatični porečevalci na taboru (?) v Katinari strašno zadiral v nemške profesorje ter jim očital, da niso toliko vredni, kakor slovenski, drugič je očital slovenskemu profesorju g. G., da je on največ krv te agitacije proti nemškim profesorjem, ter da se od profesorja Šukljeja, katerega posnema, le v tem razločuje, da nosi nemško ime, tretjič je hotel s tem alarmirati svoje velikonemške brate, da je pisal, da so se na Katinari za zdaj zahtevalo slovenske paralelke na nemškej gimnaziji v Trstu, a da pri tem še ne ostane, ampak da se bode k malo zahtevalo popolno poslovenjene omenjene gimnazije. Niti ene resnične besede ni na vsem tem, in vendar se s takimi lažmi dela javno menenje tam mej Nemci. — Triesterca je morala enake laži preklicati, bomo videli, ako bode tudi »Tagesspost« vsaj toliko poštena, da to stori po »Triest«.

Fein gelogen — tolerirt,
Dumm gelogen — wir i saisirt.
Was wird den erst zur Gurkenzeit?
O arm! Papier, o arme Leut!

Tržaške novosti:
Tržaški štof, mil. gosp. dr. Glavina je šel 14. t. m. v Gorico.

V tržaški čitalnici bo danes zvečer plesna zabava; kakor se slabi, bode zabava dobro obiskana.

Kozar v Trstu se vedno bolj širijo. Bolnica za bolne po kozih je uže prenapolnjena in se zdaj nov otročji vrt »Rudolfium« za bolnico pripravlja.

Požar. V prodajalnici gosp. J. Kozaka na Belvederju se je predvčerajšnjem zjutraj užgal sod petrolija, nevarnost je bila velika; pri vsem tem pa so domuči ljudje požar pogasili.

Pretepal sta dva fakina predvčerajšnjem konjederčevega hlapca, ker je hotel nekega psa ujeti; a policija je oba pretpalca odvedla v zapor.

(**Političko**) Dva postopača sta predvčerajšnjem v nekej prodajalnici v Via nuova o belem dvevu vkradla veliko zimsko ruto; eden je pete odnesel, drugega je straža vješla. — Nekemu ribiču je znanit iz dolna vkradel dve blazini in pa eno veliko jadro. Tatu so prijeli v nekej šnopsariji. Policia je zaprla še par znanitov.

Izpred porotne sodnije. 24 letni mizar Josip Godina iz Skedenja je bil te dni obsojen na 3 i pol leta težke ječe, ker je svojej sestri in nekemu trgovcu Bernardonu pokradel zlitenine, denara, lozov, pohištva nad for. 500 vrednosti. — Zarad ropa se silo sta bila obsojena fakinata 26 letni Franc Kasel, imenovan Pacik in 25 letni Josip Geat, oba iz Trsta, eden in drugi na 10 let težke ječe, ker sta se silo dvema drugima fakinoma na javnej ulici odvzela 6 kilogr. kave v vrednosti nekaj nad 3 gld. Drago plačata kavo. — 25 letni delavec Ivan Mulac iz Zamej-a v voloskem okraju je bil obsojen na 3 i pol leta težke ječe, zarad nečloveškega ravnanja in posljenja zvišenega na majhnej deklici. Grubo!

○ **prošnji na cesarja za premeščanje iz Trsta v Ljubljano**, katere smo zadnjič omenili, poroča se nam iz popolnoma zanesljivega vira, da jo je

voložil železniški uradnik S., po rodu Nemec, ki prav malo umije slovenski, njegovi otroci pa čisto nič ne; to pač kaže, da Nemci ne misijo tako slabo o Ljubljani, kakor jo silikajo brezvestni pisaci v nekaterih nemških časnikih.

Vabilo k veselici katero napravi Slov. čitalnica v Cerovem dne 16. novembra t. l. ob 6. uri popoldne po tem le sporedu: 1. Pozdrav; 2. Petje: »Slovenec dom«, poje možki zbor; 3. Šalijev prizor; 4. Petje: »Vesela družba«, mešani zbor; 5. Deklamacija: »Preširnova oporoka«; 6. Petje: »Verno si pri meni stala« možki zbor; 7. Tombola. 8. Igra: »Brati ne zna«; 9. Petje: »Zvezdicam«, mešani zbor; Po končani veselici bo prosta zabava. Mej veselico in po veselici bodo svirala vrla narodna Vipolžanska godba. — Vstopina 20 kr. za osebo. K obilnej udeležbi vključno vabi

Javne dražbe.

Trst 17. novembra, 18. decembra t. l. in 16. januarja 1885. posestvo Janeza Lovrenčiča iz Kladina cenjeno na 11.253 f. 38 nov.; 17. novembra, 18. decembra t. l. in 17. januarja 1885. l. posestvo Avgusta Brčanija v Rocolju cenjeno na 23.874 f. 51 kr., 17. novembra, 18. decembra t. l. in 19. januarja 1885. l. posestvo umrlega Jakoba Rigutija, v Rocolju cenjeno na 3746 f. 20 nov.; 11. decembra t. l., 12. januarja in 12. februarja 1885. l. posestvo Gustav Adolfa Gwinera, cenjeno na 6603 f. 11 nov.; — Podgrad 13. decembra t. l. in 13. januarja 1885. l. posestvo Tomaža Juršiča iz Golaca cenjeno na 4080 f.

Razglas.

Podpisani prijazno naznamen, da imam v svojih mescnic vsek dan zdravo in sveže meso. Vsaka živila se prej po živinozdravniku iz Materje pregleda. Za dobro postrežbo jamči

Karel Vidoni,
mesar v Kozini.

Br. 13900.

Služba okrajnega ranocelnika.

Služba okrajnega ranocelnika v Cirknici je izpraznjena. Cirkniški ranocelnik dobri iz okrajne blagajnice, dokler ta obstoji, letno plačo 500 for., ter dalje priboljšek 100 fr. iz blagajnice Cirkniške občine.

Prosilci za to službo naj vložijo svoje dokumentirane prošnje do 25. novembra 1884. leta pri tem c. kr. okrajnem glavarstvu.

C. kr. okr. glavarstvo
v Logatci dne 4. novembra 1884.

Pace.

16 novembra 1884.

se odpre

GOSTILNA „K SLONU“

Piazza della dogana št. 2.

Vsakovrstna vina prve vrste, kakor tudi najboljše pivo, izvrstna jedilna — vse po najnižih cenah — priporoča p. n. gosp. gostom:

Ignacij Maver,
gostilničar.

NB. Pozor proti ponarejenu!

Da bi dobivanje leka olajšal zalaga z njim izdelovalci vse kavane, mirodijnice, sladičarie in likerje v glavnih mestih po celem svetu. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

Pozor proti ponarejenu!

Da bi dobivanje leka olajšal zalaga z njim izdelovalci vse kavane, mirodijnice, sladičarie in likerje v glavnih mestih po celem svetu. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

19.-48

Tvornica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro št. 1

LA FLIALE della BANCA UNION

TRIESTE
s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente:
Abbuonando l'interesse annuo per Banconote

3 1/4 % con preavviso di 5 giorni

4 % * * * * * 12 *

4 1/4 % a sei mesi fisso per Napoleoni

3 1/4 % con preavviso di 20 giorni

3 1/2 % * * * * 40 *

3 1/2 % * * * * 3 mesi

4 % * * * * 6 *

Godranno dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a. c. quella con 12 giorni dal 13 giorni e quelle con 24 giorni dal 25 novembre a. c.

IN BANCO GIRO

abbuonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a florini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri controllisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa francod'ogni spesa per essi.

b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/4% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gralis l'incasso di coupons alla scadenza.

La Filiale della Banca Union

Sezione Merci s'incarica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico e Warrants.

Iz Trsta v Novi-Jork paravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vspremo blago in popotnik po najnižih cenah in z najboljšo posrežbo.

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.

Parnik »Bracadele«, 4200 ton, v 12. dan nov. — »Surrey«, 3400 ton, v 30. dan "

Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,

generalnega pasažnega agenta.

Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale

v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 gld. Vmesni krov 60 gld

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emilianu d' Ant. Poglayen,

generalnega agenta.

Družina Daneu-ova.

Općine, 10. novembra 1884.

Andrej-a Daneu.

Družina Daneu-ova.

Spričevalo.

Podpisani potrjuje s tim, da so po natančnej preiskavi našli, da je cigaretni papir »LE HOUBLON« iz francoske tovarne za cigaretne papir gospodov **Cawley & Henry** v Parizu izvrstne kakovosti, popolnem brez tujh sestavin, zlasti pa zdravju škodljivih snovij.

Dunaj, v dan 24. maja 1884.

Dr. J. J. Pohl, red. jav. prof. kem. tehnologije na c. kr. tehnične visoke šoli.

Dr. E. Ludwig, c. kr. red. prof. medic. kemije na Dunajskem vseučilišči.

Dr. E. Lipmann, izred. prof. kemije na Dunajskem vseučilišči.

(Pristnost teh polipisov potrdil je dr. **J. Homann**, c. kr. notar na Dunaju. Zgornje spričevalo je potrjeno in podpisano od c. kr. ministerstva vnanjih zadev in francoskega poslanstva na Dunaju v 28. dan maja 1884.)

1884.

razstava v Kalkutti
(diploma s kolajno).

VLAHOV

lek odobren po c. kr. vlad, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zgodnjih držav Ameriških.

Dosežni uspeh: vsakršna neraspločnost, neprehavljivost, kolika, glijete, krvavica, hemoroidi, povračljive mržlice, vodenlos pranica, lenost, slabost, ščedrenje krv. Cisti polagoma in okrepuje zdravje. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

Pozor proti ponarejenu!

Da bi dobivanje leka olajšal zalaga z njim izdelovalci vse kavane, mirodijnice, sladičarie in likerje v glavnih mestih po celem svetu.

19.-48

Tvornica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro št. 1

Medjunarodna linija

IZ TRSTA

NOVI-JORK

